

„Svijet mašte“

Autorice: Ema Vejzović V1, Una Špago V1, Nejlja Memić V2, Sumeja Topali V1, Nadija Frko V3, Nejlja Čohković V3, Emma Puce V1

Mentorice: Senada Tošić, nastavnica razredne nastave Jasna Šemić, prof. razredne nastave Maja Salčin, prof. razredne nastave

Predgovor: Elvira Mezić-Šehović, mr. sc. bosanskog jezika i književnosti

Urednica: Jasmina Drljević, prof. bosanskog jezika i književnosti

Dizajn: Sanel Šamerić, prof. likovne kulture

Ideja i podrška: direktorica Seada Kuštrić, mr.sc.

Realizacija projekta: JU IV osnovna škola

Predgovor zbirci poezije „Svijet mašte“

Zbirka poezije „Svijet mašte“ učenica petog razreda IV osnovne škole Mostar rezultat je rada na prepoznavanju i afirmaciji mladih talentovanih učenika i učenica naše škole. U ovoj zbirci poezije objedinjeni su radovi učenica: Eme Vejzović, Une Špago, Nejle Memić, Sumeje Topali, Nadije Frko, Nejle Čohković i Emme Puce. Ove zbirke poezije ne bi bilo da nije inicijative direktorice IV osnovne škole mr. sc. Seade Kuštrić koja je prepoznala značaj ovog, za nas skromnog, a za učenice čije su pjesme zastupljene u zbirci, izuzetno velikog i značajnog projekta, jer imati obavljene pjesme sa jedanaest godina je nešto što se pamti i rado spominje u biografijama. Također, afirmaciji mladih pjesnikinja uveliko su doprinijele mentorice i učiteljice Senada Tošić, Jasna Šemić i Maja Salčin koje su ih u proteklih pet godina brižno i sa ljubavlju vodile kroz proces odrastanja i sazrijevanja pjesničke riječi, te urednica zbirke profesorica bosanskoga jezika i književnosti Jasmina Drljević koja je pažljivo i detaljno iščitala rukopis i napravila izbor pjesama koje su zastupljene u zbirci. Objavljivanjem učeničkih radova na ovakav način, motivišemo naše učenike i učenice da njeguju svoj talenat, da aktivno učestvuju na književnim konkursima, te da razvijaju svoju pismenost i kulturu izražavanja.

Mostar je oduvijek bio grad pjesnika, te je u književnoj historiografiji pored pojma „pripovjedačka Bosna“ doprinio afirmaciji sintagme „pjesnička Hercegovina“. Zbog toga ne čudi što IV osnovna škola Mostar pokušava zadržati taj žar žive pjesničke riječi i što traži način da djecu zainteresuje za književno izražavanje.

U tematskim preokupacijama naših mladih pjesnikinja prepoznamo dječiji svijet satkan od mašte i radosti, nevini dječiji osmijeh koji u svemu vidi ljepotu i razlog za ushit. Za svaku od pjesama iz ove zbirke možemo zaključiti da je nastala kao refleksija na određeni trenutak. Pjesme su inspirisane radošću i ljepotom života, ljubavlju prema domovini, vedrim optimističnim porukama drugoj djeci, snažnim emocijama prema prirodi i šarenilu boja koje nam donose godišnja doba, ali i osjećajima nježnosti i brižnosti prema životinjama, drugoj djeci, porodici, učiteljici i školi. Slika je to svijeta malog čovjeka sa svojim bogatim unutrašnjim svijetom koji je mozaik neobičnih asocijacija. U igrama riječima prepoznamo utopijski svijet vječnog djetinjstva i bezgranične slobode. Ritmičnost njihove poezije pokazuje da osjećaju zvučnost jezika i da prepoznaju sklad kombinatorike riječi i glasova. Upravo u toj igri riječi nastaju stihovi koji nam otkrivaju začudno lijep i kompleksan svijet dječije mašte.

Zbog toga je i naziv zbirke „Svijet mašte“, po vlastitom opredjeljenju samih učenica, potpuno precizna sintagma za pjesništvo koje nastaje s druge strane stvarnosti u kojoj se stvari i pojave, kao u Alisinoj zemlji čudesa, naglo uvećavaju, osvjetljavaju, oneobičavaju i iznova sagledavaju u nekoj drugačijoj perspektivi mogućnosti.

Nadamo se da će naše mlade pjesnikinje i u budućnosti nastaviti njegovati svoj nesumnjivi talenat i da će obogatiti našu književnost svojim poetskim i proznim radovima, te da će im ova zbirka poezije dati dodatnu motivaciju i snagu da nastave svoj put. Na tom putu IV osnovna škola Mostar uvijek će biti njihov oslonac i snažan „vjetar u leđa“ za njihove pjesničke lađe i jedra koja su visoko postavljena.

MOJOJ ZEMLJI

Pitaš li se, ZEMLJO,
šta si djeci dala
bojiš li se lijepa
da ćeš ostati sama?

Sve ljepote svijeta
priroda mi dala
puna sam ja cvijeta
i bijelog behara.

Zato pitam djecu
tamo u tuđini
zašto im je tama
ljepša od mog dana.

Neka druga zemlja
život im je dala
puna im je duša
Neretve, Mostara.

Shvatila sam, dijete,
ja poruku tvoju
odbraniti moram
NEZAVISNOST svoju.

Požuri se, ZEMLJO,
vremena više nema
čujem neku huku
i moj voz se sprema.

Ema Vežović, V 1

ČUDESNA PJESMA
Čudesnom me zovu
jer donosim sreću.
Zapjevaj me, stranče,
ja ne znam za neću.

Dijeli svoju sreću
Jer joj nema kraja
Kada sreću dijeliš
Tek je onda prava.

Pjevajte me, djeco,
širite dobrotu.
Ja donosim milost
i radost životu.

Okreni se sada
i nauči druga –
sreća se dijeli,
a grabi se tuga.

Ema Vežović, V 1

KIŠA

Došla nam je jesen
i donijela kišu
da zajedno one
svoju priču pišu.

Pita kiša jesen:
*Da li možeš sama,
treba li ti pratnja, jer si prava dama?*

*Kišo moja draga,
moja vjerna drugo,
ruku pod ruku,
zajedno ćemo dugo, dugo.*

*Bez tebe bi bila
naša zemlja žedna,
a trpeza naša
prazna i bijedna.*

*Okupaš nam kuće
i pokažeš dugu,
najljepše boje
savršenu prugu.*

LJUDSKA LJEPOTA

Šta je ljudska snaga
i ljudska ljepota,
da li najviše vrijedi
duše nam dobrota?

Nismo isti ljudi
kaže naše oko
ne vidi nas isto
jer ne gleda duboko.

Dublje gleda samo
iz grudi nam srce
zakuca jače i
razvije trnce.

Pitaj svoje srce
ko mu vrijedi više:
da li onaj koji vlada
ili ne zna da piše.

Nije važno ono
ko šta ima, može –
samo dragost duše
živi nam ispod kože.

Nije duga lijepa
zato što je duga –
njenu ljepotu čini
ona boja druga.

Koliko duša naša
razumije druge,
to smo bolji ljudi
lijepi kao duge.

Ema Vežović, V 1

MOJA UČITELJICA

Moja je učiteljica lijepa i dobra,
uči nas ono što trebamo znat',
stigne nas sve naučit' učiteljica ta
iako nemamo cijeli sat.

Ove godine korona se našla,
obuzela cijeli svijet,
al' naša se učiteljica snašla
da učimo na način lijep.

Učiteljica se trudi,
muči svaki dan,
da nas uputi
i uči cijeli čas.

Zato, učiteljice, ovu pjesmu poklanjam vama
jer se jako trudite s nama.

Nejla Memić, V 2

MALA MACO

Mala maco, dođi ovdje
da šape tvoje staviš u ruke moje.
Da gledamo ovu divnu noć
pa će vrijeme za spavanje brzo doć'.

Mala maco, zaspala si mi u rukama.
Nije trebalo ni dvije minute
da osjetim tvoje lahke šape žute.

Mala maco, možda si ljuta
što sam te ostavila tu,
ali nisam kriva ovaj put
jer i ja sam zaspala usput.

Nejla Memić, V 2

PAHULJICA MAJA

Ona je mala
baš kao šnala
ledeno plava
ma ljepotica prava.
Ime joj je Maja –
Maja ledeno plava.
Kad je vide,
odmah se stide
jer ona je naša pahuljica
i tu nema šta da se krije.

Emma Puce, V 1

SESTRA

Ovu pjesmu jednom biću pišem,
a to je biće mome srcu drago.
Još je vidjela nisam,
a k'o da se već godinama znamo.

Sestro moja, moj nježni cvijete,
ti si moja sreća i život moj.
Nisi još svjesna, al' sve dok godine lete,
za tebe bih dala i život svoj.

Tvoje drugo ime će biti Ljepota,
ljubav neka bude smisao tvog života.
Na svijetu nikad nećeš biti sama
Sve dok imaš mene godinama.

Emma Puce, V 1

PROLJEĆE

Ono je lijepo kao cvijet

i voli ga čitav svijet.

Ono ima svoje ime

i ponosi se time.

Ono zeleni, cvjeta i raste,

I tada nam iz daleka dolaze laste.

Tada nastaju sve dugine boje

i sve u prirodi dolazi na svoje.

Ono je najljepše godišnje doba

i tada se nosi proljetna roba.

Već ste naučili njegove rime,

mmm... proljeće je njegovo ime.

Emma Puce, V 1

SAVRŠEN SAN

Imam jedan san
da svima uljepšam dan –
da sva djeca svijeta,
sretna budu,
da svima odagnam tugu,
da nijedno dijete ne zaplače,
da u topao krevet legnu
svaku večer.

To je moj san
da svima bude sretan dan.

Nadija Frko, V3

MOJA ŠKOLA

Školu volim,
školi se veselim.

Naučila me je mnogo,
učiteljice i učitelji još više.

Razvila je moje znanje,
volim je poput majke.

Ilma Drljević, V3

KUR'AN – MOJ ŽIVOT

Kada sam tužna
učim Kur'an.

Kada sam sretna
učim Kur'an.

Volim Kur'an
i njegove sure.

On je dio
moje vjere.

Kada je ramazan
učim Kur'an.

Kur'an mi pomaže
u smiraju duše.

Nejla Čohković, V3

KORONA

Nećemo dozvoliti da nas tuga slama
i koroni nama da ovlada.

Mi smo djeca
srca punog sreće –
za život je to bogatstvo najveće.

Ne damo koroni
da nam na put stane
jer bolje sutra mora da nam svane.

Una Špago, V 1

ZIMA

Zima nam je prekrila
dolove i brijeg.
Donijela je sa sobom
taj prelijepi snijeg.

Zima, kraljica,
sva ponosna i bijela,
na sanke i skije
svu djecu je sjela.

Una Špago, V 1

ZVIJEZDA

Zvijezdo, zvjezdice, zvjezdana,
od svih si ti meni omiljena.

Ne znam ti ni ime,
ne znam ti ni broja,
ali znam da si najdraža moja.

Una Špago, V 1

LEPTIR

Leptir mali, maleni,
poput duge šarenih krila
leti kao vila.

Leti plaho, zaigrano
svuda naokolo.

Krila su mu mala, sjajna,
kao suvenir
svakom draga.

Leptir kao najljepši san
svakome uljepša dan.

Una Špago V 1

POSLEDNJE LASTE

Da odletjele su, odletjele,
na daleke pute.

Tražim ih ja,
al' ih oblak krije.
Samo još na grani
ostale su dvije.

U krug lete,
vježbaju krila,
da ih ne odnese
olujna sila.

Una Špago, V 1

PROLJEĆE JE STIGLO

Njiše se zelena trava,

žubori rijeka Sava.

Na drveću procvjetali behari,

puno je starih zimskih stvari.

Nema više hladnog vjetra,

sva su djeca sada sretna.

Blagi vjetar njiše travu,

a toplo sunce grije Savu.

Po poljani cvijeće raste,

vraćaju nam se naše laste.

Leptirići livadom kruže,

vani ćemo biti duže.

Sumeja Topalli, V 1

PUT

Kroz prozor gledam

jedan put.

Na tom putu

svaki list žut.

Na tom putu

djeca odrastu,

pored puta

cvjetići rastu.

Tim putem ljudi idu

u ranu zoru,

taj put vodi i moru.

Kad nastupi noć,

sve se stiša,

tada nastupi kiša.

Lije po putu

i po listu žutu.

Sumeja Topalli, V 1

LASTE

Odletjele su, odletjele,
samo vidim još dvije laste,
raširile krila i poletjele.
sa njima i ljeto ode,
preko duboke vode.
Rijeke tiho žubore,
a šume zbore:
Odoše laste na jug,
To je put dug.

Sumeja Topalli, V 1

DOŠLA JE ZIMA

Bijelo, bijelo, sve je bijelo,

bijela je i planina,

u njoj je hladna zima.

A tu iza rijeke,

nalazi se puno smreke.

Tu je i pahulja let,

pobijeliše mali cvijet.

Oblaci bjeli lete,

A baka snijeg mete.

Sumeja Topalli, V 1

